

Redacția: Administrația, și Tipografia, Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile destinându-se la redacție, să se trimită în original și în două copii.
ABONAMENTUL se primește la Administrația în Brașov și la următoarele birouri de abonament: în Viena: Dr. Debes, Herrschel, Biedl, Rudolph, Moser, A. Oppolzer, Waidhofer; Anton Oppolzer, J. Demmer, în Budapesta: A. F. Schönbauer, Rekssem Bernat; în București: Agenția Havaas, Societatea de România; în Hamburg: Karov & Lisomann.
Prețul inserțiilor: o scrișă pe o coloană 8 or. și în sus, timbru pentru o publicație. Publicări mai dese după înțelegere și învoială.
Escrieți pe pagina a 3-a o sumă de 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în săptămânile di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile postale din țară și din afară și la dd. colectorii.
ABONAMENTUL pentru Brașov
Administrația, piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dușii în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 or. r. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

Nr. 218.

Brașov, Joi 3 (15) Octomvru

1896.

Renunțarea la maghiarizarea cu forța?

Unul dintre organele, ce stau aproape de cercurile guvernamentale ungurești, anume „Pesti Hirlyap”, publică în numărul său de Duminică un articol de fond, care decă s'ar fi scris în alt timp și la altă ocaziune, nu tocmai acum în ajunul alegerilor și în toiul cortezimilor electorale, ar fi fost de natură a produce oarecând o senzație.

Se tractează adecă, nu mai mult, nici mai puțin, decât de-o radicală transformare a politicii de maghiarizare. Fôia ungurească este de părere, că fiascurile, ce le-a îndurat politica de maghiarizare în decursul celor trei decenii din urmă, „au trebuit să pună pe gânduri spiritele conducătoare ale țerei”, ba „crede, că acesta s'a și întâmplat”.

Până aci politica „culturală” maghiară a procedat din principiul, că ținuturile țerei locuite de Nemaghiari trebuiesc câștigate pentru cultura maghiară. Și politica școlară a urmat același scop și de aceea s'a nișuit a înființa institute de învățământ de-ale statului mai ales în ținuturile locuite de Nemaghiari. Rezultatele dobândite însă n'au satisfăcut, dice fôia ungurească, nici pe departe așteptărilor. La orașe, cei drept, maghiarizatorii sunt mulțumiți cu isprăvile făcute și acesta, neînțelege, au s'o mulțămescă Jidaniilor; cu Slovacia însă, după mărturiile lui „P. H.”, fôrte puțină ispravă au făcut, ăr „cu Românii mai de loc”.

La sate apoi stau cu desevîrsire rău. S'au înființat, „mai ales în ținuturile românești”, un număr relativ fôrte mare de școle de stat, ăr rezultatul a fost, că copiii români s'au cercetat școla de loc, s'au cercetat școla lor națională. În anul școlar trecut, după cum dovedește statistica, numărul total al școlărilor români, cari au cercetat

școlele populare de stat, abia a atins suma de 10,000. În comitatul Bistrița-Năsăud, unde numărul locuitorilor maghiari nu ajunge nici la 5000, pe când al Nemaghiarilor se apropie de 100,000, școlele ungurești de stat au fost cercetate de 979 școlari maghiari și numai 344 români. În comitatul Făgărașului, unde elementul maghiar e și mai rău reprezentat, școlele de stat sunt cercetate aproape tot de atâția Maghiari, ca și Români. În Caraș-Severin, unde Românii formază o majoritate de 76%, școlele de stat abia sunt cercetate de 576 școlari români. În Solnoc-Doboca, unde locuitorii maghiari reprezintă 17%, ăr Românii peste 76%, școlele de stat sunt cercetate aproape numai de școlari maghiari (2000 maghiari față cu 382 români). În comitatul Brașovului lucrurile stau și mai prost. Aici statul a înființat mulțime de școle de tot soiul, dăr ce folos, căci stau gôle; Ungurii nu le pot ocupa, căci numărul lor e prea mic, ăr Românii și Sașii nu vor să ș'i trimită copiii la școle ungurești. În întreg comitatul școlele populare de stat au fost cercetate în anul școlar trecut de 2311 elevi, între cari abia 61 Români și 40 Sași.

Făcând aceste constatări, „Pesti Hirlyap” esclamă: „Esperiențele nici cât mai puțin îmbucurătoare ale celor trei decenii dovedesc, că în privința limbei nu suntem capabili de-a asimila; excepțiune fac numai orașele, dăr și acestea mai ales din cauza elementului german inclinat spre asimilare”. Pledază deci pentru o radicală schimbare a politicii de maghiarizare de până acum în acel sens, că atențiunea să se îndrepte în viitor asupra dezvoltării culturale și economice a elementului maghiar, mai ales a celui din Săcuime și din „Alföld”; școlele de stat însă înființate până acum printre Nemaghiari să se mântină și așa gôle, ca cel pu-

țin să nu li-se ia Nemaghiarilor ocaziunea, de a-și putea crește fiii lor „în spirit unguresc și în limba ungurească”. Fôia maghiară arată multă încredere, că acesta va și fi direcțiunea, în care va lucra ministrul Wlassics în viitor.

Orî-care ar fi scopul, ce-l urmărește fôia pestană cu acest debut al său acum tocmai în ajunul alegerilor dietale, din constatările făcute de ea reiese destul de lămurit, că Ungurii înșiși sunt conșcii de fiascul politicii de maghiarizare cu forța și renunțarea lor la această politică e numai o cestiune de timp.

Aternă totul în primul loc dela bărbăția Românilor, cari cu cât vor desvolta o putere mai mare de rezistență față cu uneltirile de maghiarizare, cu atât vor sili mai curând pe adversar să capituleze. Ungurii trebuie să sunt în inima lor de mult convinși, că decă părinții, moșii și strămoșii lor n'au putut în decursul timpului să ajungă la nimic cu politica de maghiarizare, cu atât mai puțin vor putea să ajungă pigmeii de adî, pe cari curentul secularului de libertate și lumină i-a găsit în barbarism și întunec.

Nici nu este basată această fatală politică de maghiarizare cu forța pe vre-o sinceră convingere în izbânda ei. Ea a fost și este un simplu mijloc de speculă ordinară în mâna tuturor șarlatanilor, cari vênază după favoruri și căpătuire.

Dăr tocmai fiind-că numărul acestor șarlatani este atât de mare, isbutind să monopolizeze însuși patriotismul, cu greu credem, că o renunțare la politica de maghiarizare cu forța ar fi posibil a se face așa numai de-odată. Va trebui să trecă încă timp până va succeda a sili pe „patrioți” să renunțe la acest minunat mijloc de speculă, dăr tocmai departe nu pôte fi nici acel timp. Rezistența, ce-o vor întimpina ma-

ghiarizatorii din partea noastră, îi va sili să se deștepte cu atât mai iute, cât mai puternică va fi ea.

La tâtă întemplantă, în fața aparițiilor de descurajare, ce au început a se ivi în tabăra adversarilor noștri, noi numai încurajăm ne putem simți.

Gladstone despre Austro-Ungaria și Români.

Corespondentul din Londra al diarului „Alkotmány” a avut într'una din zilele trecute un interview cu marele bărbat de stat engles Gladstone, care cu această ocaziune să fi făcut următoarele enunțări importante:

„De 46 de ani încôce (dela revoluția din 1848) Ungaria s'a împecat cu Austria, ceea ce bine a făcut, dăr naționalitatea maghiară, spre nefericirea sa, a adoptat tôte greșelile vechi ale Austriei. „Divide et impera” lozinca de odinioară a Austriei, a devenit acum lozinca Ungariei nouă.

„Aici apoi — dice corespondentul — Gladstone a înșirat tôte plânsorile Românilor din Ungaria chiar așa precum acelea se pot ceti în foile românești.

„N'a fost nici o lipsă” — a dăr Gladstone — „ca prin instițiuirea cu căsătoria civilă starea apăsătoare a naționalităților să se facă nesuportabilă; ca prin legile bisericosei guvernul maghiar să confiscă libertatea conștiinței. Precum am înțeles, guvernul maghiar a făcut asta în interesul ideii de stat maghiar. Greșită apucătură. Ideia de stat maghiar nu se pôte îndrăgăstoși prin forță, nici prin astfel de legi, cari sunt în contrast cu datinele, tradițiunile și cu sentimentele religioase ale poporului. Aceste legi bisericose n'au făcut decât, că au provocat un odin și mai mare din partea naționalităților față de ideea de stat. Contractul pe care Austro-Ungaria l'a încheiat în București cu Carol, regele României, are numai un caracter oficios, ăr poporul, la timpul său, nu-l va ratifica.

„Ungaria are o mare misiune în

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Discurs festiv

rostit de d-l profesor Aurel Ciortea la 29 septembrie v. (11 Oct. n.) a. c. în sala gimnasului român din Brașov, cu ocaziunea serbării S-tei Sofii.

(Fine.)

Precum o experiență proprie plătesce pe morala, ce o scoți din deșe fabule s'eu chiar pe pățaniile a deșe ômeni, cari înșuți le-ai vădut, așa și ajutorul dela sine în creștere te întărește în independență și constanță mai mult decât tôte aforismele și maximele învățate pe de rost.

Tôtă creșterea dinafară trebuie să se strângă prin țesătura individualității noastre și renăscându-se povețele și sfaturile în volul nostru, îmbrăcând prin însăși voința și conștiința noastră trup în formă de fapte, vom alege cu folosul creșterii.

Acastă renascere, aplicarea acăsta a teoriei, prelucrarea idealului în fapte, în

casuri concrete, e creșterea dela sine, fără care cea dintâi nu numai că nu are nici o valoare, dăr e chiar stricăciôsă. Ajutorul prea mult din afară în creștere, pe copil îl face încredut și răsfățat, pe școlar dependent de carte, și rezultatul e un om nefericit, care, lăsat numai odată singur, în mijlocul unei acțiuni, își pierde tot rostul și direcțiunea avută.

Oum e cu creșterea în casa părintească, tot așa e și cu învățătura în școlă. Aici învățăm a cunoșce numai direcțiunea bună, în care putem să ne dezvoltăm; învățăm numai singur știința, dăr nu și aplicarea ei, — și folosul din știință îl avem numai atunci, când ceea ce am învățat am și înțeles, și ceea ce am înțeles șcim pune și în praxă.

Între păreții școlii pôte să fiă acela cel mai bun școlar, care e mai atent și dăr răspunsul cel mai bun, în școlă vieții însă trebuie să vrîi ce soi și să soi ce vrîi. Aici știința ni-e un scop, în viață însă un mijloc. Și cel ce tot învață numai, fără de-a putea folosi cunoștințele sale în viață ca mijloc, pentru un scop mai nou, decât nu-

mai a soi, acela e ca omul, care tot adună bani peste bani, fără de-a pune o para din ei în circulațiã.

Cu cât vei învăța regulile din latină, încã nu vei traduce, nici nu vei rezolva o ecuațiune numai cu cunoștința teoretică din matematică. Trebuie să vină ajutorul dela sine, trebuie să ne exercităm mult în punerea în praxă a regulilor învățate, și mai pre sus de tôte trebuie să vrîi a te exercita. Cel ce numai primesce în sine materialul vast al științelor, neputându-l preface în adevărată sa proprietate, prin aplicarea lui în viață, acela e ca un fonograf, și după o mulțime de ani petrecuți pe bîncile școlii, se va tređi cu multă știință fără cunoștință.

Când cetesc, atunci cugetă un altul în locul t'eu, și cel ce cetesce prea mult se va desvâța de-a se cugeta dela sine, își va pierde independența judecătii sale proprii, ca și cel ce călăresce prea mult și se desvâță de-a umbla pe picioare.

Când port eu mâna școlărilor cu ceruse pe hârtiã, încã ru învață a scrie, și nu erorile coresp. de mine, ci cele coresp. de

el însuși vor fi într'adevăr coresp. căci cel ce se pôte corege pe sine, e și stăpân peste sôrtea sa. Când ne dedăm a fi îndreptați tot de altul, nu numai că ne pierdem direcțiunea noastră proprie, dăr nici nu o să ne mai putem face direcțiune.

Noi nu dăm cartea în mâna școlărilor, ca să cugete ceea ce în locul lui, ci pentru ca să-i exercităm facultatea de a se cugeta el însuși.

Școlă nu dorește să facă pe școlar supus științei, ci tocmai stăpân peste ce a învățat, și numai cel ce e stăpân peste sine și cunoștințele sale, pôte să-și vină lu-și întru ajutor, precum ărăși numai acela se pôte ajuta pe sine, cine e și domn peste ale sale.

Noi nu vrem să dăm teorii în schimb pentru independența individuală, ci vrem să dăm o armă în mâna fieșce-căruiã, cu care el însuși să-și elupte, eventual să-și potenteze, libertatea șcimă în toți pașii, faptele și cugetele sale din viață.

Noi nu dăm talantul în mâna școlărilor ca să-l pună sub obroc, ci să-și potă căștiga cu el și mai mulți.

Orient, d'ér partidul actual guvernamental și guvernul său o înțeleg r'eu.

„Misiunea naționalității maghiare ar fi ca să unescă bisericile ortodoxe și catolice prin astfel de mijloce, cari servesc spre binele moralității și spre scutirea libertății conștiinței. În loc de a face asta, Austro-Ungaria visază despre anectări de țări, gata fiind de a înghiți Macedonia, până când Rusia potesce a pune mâna pe Constantinopol.

„D'ér fiind-că Rusia nu este încă gata cu liniile sale ferate, ea voesce de-ocamdată a susține „status quo“, ca mai târziu apoi să potă tuna asupra Austro-Ungariei.

„Austro-Ungaria a intrat în cursă, făcând cu Rusia invidia pentru susținerea „status quo“ în peninsula balcanică. Astfel apoi Sultanul potă cicali după plac și a ucide în grămadă prin ostașii săi armeni. Sultanului nu-i pasă mult de notele puterilor mari și de intervenția Europei, fiind-că invidia ruso-austro-ungară îi asigurază „status quo“ și faptul, că potă rămâne ca ucideător nepedepsit al creștinilor.

„După mine Ungaria lucră de tot contrar intereselor sale, când ea părtinesce și primesce politica cu „status quo“.

„Resbelul între Rusia și Austro-Ungaria este numai o cestiune de timp, și ori ce ar face ați Austro-Ungaria, Rusia în acest moment totuși nu ar începe resbelul, din simpla cauză, că până când liniile sale ferate nu sunt terminate, până atunci Rusia nu se află în poziția de a risca un resbel european.

„Acest restimp Ungaria l'ar potă folosi spre a-și câștiga simpatiile poporelor creștine din Orient, sărindu-le intru ajutor spre eliberarea lor. Însă ea ce face? Provocă lupta culturală în casa sa.

„După mine asta este o politică pe cât de greșită pe atât de imorală“.

Ce vré Banffy?

Cu întrebarea acesta se ocupă „Magyarország“ în numărul său mai nou, publicând la loc de frunte un articol hazliu și caracteristic, din care reproducem următoarele:

Dela năsocirea instituției parlamentare și până ați încă nici-odată și nicăiri n'a asistat un ministru-șefedinte, care să nu fi avut program. Fiă-care din ei a scuit, ce are de gând să facă cu țera, și intenționează acesta fiă-care și-a comunicat o alegătorilor săi. Pentru de a-și pută câștiga cineva majoritatea, acesta este un mijloc atât de elementar, precum este hrana și somnul pentru susținerea vieții.

Despre d-l Banffy însă noi nu șim ce voesce. Omul acesta n'are rațiunea de a fi. Privim la el și-l vedem, d'ér nu șim ce vedem. Aderenții săi se sporesc ca șorecii de câmp. O're pentru ce? — Pentru că are în mână putere mare, dispune de

putere armată, de funcționari și de bani....

O ciurdă de vite nu potă fi tractată mai altfel, de cum tractază acest semi-doct cu națiunea. Înainte de asta Lónyey, Wenckheim, Tisza, Szapary, au ținut cel puțin s'emi de aparență. Ceroul își alegea candidatul său; candidatul intra în înțelegere cu comitetul esecutiv. Când era în situațiune strimtorată de aici își primea sprijinul „moral“. Fișpanul încă intra în înțelegere cu comitetul. Bărbații de încredere ai ceroului încă recurgeau la comitet.

Acum este altfel. D-l Banffy s'a desbrăcat în pielea g'olă. Moravurile politice încă le-a desbrăcat din creștet până'n tălpi. Nu mai e de lipsă nici cearșaf, nici paravan. Luorul îl s'evârșesc goi, cum i-a născut mama lor. Palatul ministrului-șefedinte, unde a locuit și contele Andrassy, a devenit un biou polițienesc plin de fum și ticălos. Aici fac, aici cumpără candidații, cari cu o obrăznicie nemărginită se presentă într'unul său altul din cercurile destinate pentru sacrificiu și grăesc astfel: sunt candidat. Nimenea nu-l cunosece, cu t'ote acestea e candidat. Mai înainte nimenea nu l'a vădut, cu t'ote acestea e candidat. Nimenea nu i-a auzit de nume, el totuși e candidat. Nimenea nu l'a candidat, cu t'ote acestea e candidat.

Dați-i încredere, investiți-l cu cel mai mare drept, dați-i mandat de-a hotări asupra marelor probleme ale vieții, ou'rei, bunăstării și viitorului! Ce are a face, că nu i-ați auzit nici măcar de nume? Incredetă-v' în el. Căoi d'ora nu se rischază altceva, decât patria. Pe asta atacați-o și voi. Căpătați de ce, două-deci, trei-deci floreni. Nici Christos n'a fost cu mult mai scump. Pentru ce d'ér să nu v' vindeți patria?...

Să șitiți, că în patria acesta o singură ființă viețuitoare este, care are interes de a se urca ovota. Mai mult de una nu este. Acesta una se numesce Banffy Dezső. Pentru acest om, esclusiv numai pentru acesta, s'erăcesc țera cu 50—60 milioane. Blăstem asupra unor astfel de voturi!

Pentru Banffy? Cine este el? Ce a învățat? Ce șie? Ce vré? Etă-l, nu răspunde. Să-i dăm pace. D'ora el însuși nu este în clar cu ceea ce este. Despre drept, despre dreptate, despre constituțiă, despre puritatea instituțiilor, despre puterea obligătoare a legilor, — el nici ideă n'are. Fatalitatea i-a pus b'ata în mână; el prin urmare dă. I-a dat putere, prin urmare poruncește. L'a investit cu rang, cu titule, prin urmare pufăe. A-și implini ch'iamarea este incapabil; a oroti libertatea patriei nu potă; a păzi bunurile țerei nu șie. Astfel este acest ministru-șefedinte mărăoinos, căruia voi v' supuneți. Ce rușine!

Și totuși v' supuneți. Astfel se mână oile la t'erg, vitele la pășune. Tocmai așa. Acele vite au corne, au oșe, au putere și totuși își pleacă cu tristețea capul față cu un om ca vai de el, ce le mână d'ind'ere.

Pote-se o're să fi un lucru mai prost decât acesta? — Se potă: sunt alegerile unguresci.

Pregătirile Rusiei.

Până când Țarul își face visitile sale de curtoasiă pe la capetele încoronate ale statelor mai de frunte europene, presa europeană nu încetă de-a vorbi despre pregătiri forțe serioșe, pe cari Rusia le face atât pe uscat cât și pe mare. Astăzi „Budapesti Hirnap“ aduce următoarele sciri sensationale, pe cari d'ice că le primesce dela raportorii săi politici:

În săptămâna acesta Rusia va întreprinde pașii cei mai energici la Constantinopol, pretinșend dela Turcia, că făr' de nici o amănare să se introducă reformele propuse de puteri, căoi la cas contrar în potriua Turciei se va porni luptă v'lamă și comercială și porturile sale din Smirna, Salonie și marea n'egră vor fi blocate. D'ecă s'ar începe din nou în Constantinopol măcelăririle creștinilor, atunci o armată și o flotă combinată va intra în capitala Turciei, și Egiptul va fi neutralizat.

Din Odessa i-se depeșază d'iarului „Wiener Allgemeine Zeitung“, că ministrul de resbel rusesc transportă trupe din Basarabia și de lângă Prut spre hotarele României, și mai multe detașamente au fost transportate din Kiev spre Odessa. La porturile de mare rusosof se lucră diuănoptea. Domnesce credința generală, că Rusia nu se încrede în Anglia, și pregătirile le face de t'ema unei lovituri neașteptate din partea Englesilor.

SCIRILE ȚILEI.

— 2 (14) Octomvre.

Adunarea electorală română. „Tribunei“ i-se scrie din Alba-Iulia cu data de Duminecă, 11 Octomvre n.: D-l protopop Nic. Ivan a convocat pe astăzi adunarea alegătorilor români din ceroul electoral al Alba-Iulia, la care au participat aproape toți alegătorii. După deschiderea adunării, li-s'au descrisa legătorilor în câte-va cuvinte bine potrivite scopul acestei adunări, și li-s'au ar'etat ce ținută trebuie să aibă toți alegătorii români față de alegeri, care nu potă fi alta, decât absoluta pasivitate.

Alegătorii au declarat cu toții, că nu vor merge la alegeri, și cu votul lor nu vor onora pe nici unul dintre candidații partidelor streine. Adunarea a decurs în ordine bună, și în fața organelor oficiose.

— o —

Studenții nemaghari în colegiul din Dobrișin. Foile unguresci comunica cu multă bucuria scirea, că numărul studenților nemaghari la academia de drepturi din Dobrișin este în creștere. Anul trecut erau înscriși 29 juristi nemaghari; dintre aceștia 18 Șvabi și Sași, 5 S'ربی, 4 Români și 2 Slovaci. Anul acesta s'au mai înscriș în

12 studenți nemaghari, anume: 8 Români, 2 S'ربی și 2 Șvabi. Români sunt mai ales din comitatul Bistrița-Năsăud, Brașov, de pe T'ernave și din comit. Huned'erei. Șoviniștii cred, că toți aceștia merg la Dobrișin de dragul maghiarisirii, și ca dovadă aduc faptul, că doi dintre studenții s'ربی s'au și renegat cu des'evișire, declarându-se pe sine ca Maghiari. — Cum-că la Dobrișin se lucră cu multă r'evnă pentru maghiarizarea tinerimei n'ostre, asta o șim cu toții. Adev'erat, că dintre tinerii români, cari au studiat până acum la academia de drept de-acolo, nu șim să se fi maghiarisat vre-unul; fapt este însă, că din punct de vedere național ei se găsesc într'o situațiune forțe tristă și nu au nici măcar vre-un d'iar național, necum un cabinet de lectură, ori vr-o societate culturală română. D'ecă este adev'er, că numărul studenților români dela acea academiă este în creștere, ar trebui să se ia din partea Românilor m'asuri pentru de-a veni tinerilor n'ostri în ajutor, punându-le la dispoziția mijlocele necesare pentru a se pută cultiva, cel puțin pe cele private și în limba română.

— o —

Resultatul viitoarelor alegeri. După „Pol. Corr.“, ministrul-șefedinte Banffy a proiectat rezultatul viitoarelor alegeri în următorul mod: De partida „independență“ 50 deputați; de partida „națională“ 30; de partida „poporală“ 20; de-a naționalităților 10. Total 115. Restul în număr de vre-o 336 ar fi de ai partidei liberale.

— o —

A. S. R. principele Ferdinand al României însoțit de contele Lalaing, ministrul plenipotențiar al Belgiei, de d-nii dt. Calinderu și I. Ghica, au sosit Sâmbătă la orele 1 la Câmpu-Lung. Gara era forțe frumos împodobită și un mare număr de persoane așteptau pe principele Ferdinand. Alteța Sa și suita au pornit dela gară, cu tr'asurile, la Bughea, unde i au sosit la orele 2 și 40 de minute. Alteța Sa și suita au petrecut noptea în corturi și eri. Duminecă, principele Ferdinand a impus un urs. Alaltăeri s'era principele Ferdinand împreună cu toți cei care l-au însoțit s'au întors în capitală.

— o —

Suita M. S. Regelui Alexandru al Serbiei, care sosese la 18 Octomvre în Bucuresci, se va compune din: Colonelul Solarevici, primul ejutant, maiorul Rașioi, marșalul curței, maiorul Neșioi, al doilea ejutant, căpitanul Mișevici, oficer de ordonantă, Dr. Iovanovici, medical curței și Dr. Milicevici, secretarul Regelui.

— o —

Din camera austriacă. Alaltăeri camera austriacă a votat legea asupra crucișilor pe 1897. Intr'un discurs mai lung ministrul apărării naționale, contele Wessersheimb, a declarat că un stat ca Austro-Ungaria, care tr'ăsese liniștit pentru sine-insuși, împing'end înarmările sale mai

Se d'ice, că te învață necasul ce să faci! Și necasul însă numai pe omul harnic de a-l învinge pe acela, îl învață, ăr cel slab de ânger rămâne cu el în grumazi.

Șc'ola nu potă prevedé atât de mult diferitele și combinatele poziții de perplexitate și necaz, în câte ajunge fiesce-care om în viața sa, și așa nici nu potă să dea în degetul fiă-cărui școlar câte un inel fermecat, precum aveau năsdravenii din povești, ca să se scape cu el de ori-ce pericol; oi ea presupune at'ata curaj, t'ără și voință în fiesce-care, că prov'edut odată cu cunoscințele elementare și generale, să va șie afla în fața multor atacuri, ce-l vor surprinde în decursul unei vieți.

În șc'olă nu învățăm pe paguba n'ost'ă, nici pe paguba altuia, d'ér în șc'ola vieții va trebui să învețe multe din esperiencele triste proprii acela, care lucrurilor învățate până atunci nu le potă da nici gură, nici m'ani, cari s'el ajute pe el la vreme de necaz.

Pentru aceea așteptăm și pretindem noi dela școlari, ca să-și dea ei mai întâi

ajutor prin voința tare și constantă de-a învăța, pentru ca să avem și noi unde și cui ajuta.

Nu mai de ast-fel de școlari, cari au învățat pentru-oă au voit să învețe, cu o conștiință dreptă și plină de necesitatea sciinței, ne potă mulțami și neamul nostru, că li-am dat ajutor, și numai dela aceea putem spera și noi, că ajutându-se pe sine, vor promova și interesele mari și sfinte ale neamului românesc.

Cine învață în șc'olă de silă, acela va lucra și în viața intr'egă de silă, acelaia traiul e o greutate, și pentru el și pentru neamul lui.

Tot ceea-ce am pretins dela individ, se referă în general și la complexul indivișilor, la un popor, căoi valoarea lui e egală cu suma valorei indivișilor, din cari e compus.

Nu mai acel popor mai potă ave speranță de viață, ai cărui fi, în special fiă-care, are energia de-a se smulge din trândăvia și ticăloșia sufletului său slugarnic.

Pușin numără, cum e stăpănit un popor diuafară, căoi tot depinde dela împrejurarea, cum se stăpănesce el pe sine. Nu e adev'eratul sclav acela, care e stăpănit de un despot, făr' acela, care e robul patimilor și păcatelor negre ale sale, sub cari se stinge ori și ce fiacără a culturii și sciinței.

Nu e nici poporul acela cel mai ufericit, care în jocul r'ef'etat al sorții a ajuns înc'ătușat în legi și constituțiunî de spirit contrar tendențelor sale culturale, ci acela, ai cărui fi nu mai reoglinează în sufletul lor espresiunea caracterului neamului lor, în ale căror nimi nu mai schint'eză nici o viață de voință și putere.

Un astfel de popor, decăd'ut și scăp'at, nu se mai potă ridica prin o simplă schimbare a formelor esteriore și neesențiale, ci numai prin o ad'ecă reformă în viața morală și intelectuală a indivișilor, — reformă emanaată din propria voință și din propria conștiință.

Diferitele forme de constituțiunî pot să apere averea, viața și libertatea poporilor, d'ér nici o lege, fiă aceea cât de se-

veră, nu va face nici-odată din trândăvia diușigință și din nepăsare precauțiune, căoi valoarea ei e negativă și moralitatea nu mai din eul indivișilor potă isvori.

Înimă, sânge și atmosferă curată, voință și energă de semidei, ajutorul ultim și cel mai scump, ajutorul de sine il r'clamă dela fi săi, ori și care popor, care voesce să-și ridice esistența sa pe bazele sigure ale sciinței și moralității.

Putere de viață și voință, energă și abnegațiune a pretins în taină și neamul nostru dela acei mari bărbați ai lui, prin ai căror ajutor de sine s'a ridicat acest focular al sciinței și culturii naționale, acest sanctuar al isvorului de viață și lumină, — acestă sfântă șc'olă.

Înalte bărbăția lor și sufletele n'ostre. Încăld'escă iubirea lor de neam și inimile n'ostre și lumineze faptele lor și mințile n'ostre, ca să ne întărim și noi în dr'egă credință, că numai în ajutorul de sine individual putem căuta asiguranta vieții naționale și morale a unui popor.

puțin de cât cele l'alte puteri militare, nu pôte să încépă să dsarmeze, cât timp cele l'alte state își continuă înarmările; e cu neputință de a rămânea înapoi. Printre rezoluțiunile adoptate de Cameră este una care invită guvernul să între în raporturi cu cele-lalte puteri în vederea înființării de abitrării internaționale.

—o—

Inaugurarea monumentului lui Dante. Duminica trecută s'a sêvșit în Trient serbarea inaugurării monumentului lui Dante, ilustrul poet italian și creatorul „Comediei divine”. Președintele comitetului arangiator ținu o vorbire festivă, în care accentuă însemnătatea națională a serbării.

Nou abonament

la

GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Octomvre 1896 st. v.

s'a deschis nou abonament la care invităm pe toți amicii și sprînjitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	12 fl.
pe șese luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:	
pe un an	40 franci
pe șese luni	20 "
pe trei luni	10 "

Abonarea se pôte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”.

Vocea calumniatorului.

În numărul de Lună, 28 Septembrie c. al dijarului antisemit „*Deutsches Volksblatt*” din Viena aflăm publicat în foită un articol intitulat: „*Land und Leute am Eisernen Thor*”, al cărui autor este un anumit Carl Theodor Machert. Nu scim întru cât domnul acesta și-a luat ostenelă, ca să studieze pe Români și viața lor socială, sêu dóră numai pe base de informațiuni false a scris sus amintitul articol; destul că articolul conține calumniile cele mai josnice și mai necualificabile la adresa noastră, a Românilor.

Décă murdării de natura acesta ar fi apărut în vr'un organ maghiar sêu jidan, sêu chiar și într'un organ străin inspirat de dușmanii noștri, atunci nici că le-am fi băgat în sêmă. Dér când se aruncă asupra noastră tină dintr'oa parte, de unde mai puțin așteptam; când poporul român — al cărui avânt estra-ordinar în tôte direcțiunile au fost siliți să-l recunoscă în timpul din urmă chiar și contrarii noștri — e calumniat în colônele acelui dijar, despre care se scie, că e inspirat de Lueger, și care tot-déuna a voit să dea doveđi, că simpatisează cu naționalitățile din Ungaria, și de multe-orî a luat în apărare cauza Românilor asupriți, nu putem tăcé și nu putem trece cu vederea cazul acesta unic în felul sêu.

E posibil, că datele false și perverse cu privire la Români s'au strecurat necontrolate în colônele numărului dijar, și atunci cu atât mai mult suntem datorî a aduce taptul acesta la cunoștința nu numai a publicului cetitor, ci și la cunoștința conducerei acelui dijar.

Etă din cuvânt în cuvânt invectivele la adresa Românilor:

Că Valahii nu sunt în Bsnat rassa dominantă, ci rassa asuprită, reese din inferioritatea lor. E drept, că pe dinafară, abstrăgând dela o lipsă nepăcută de curățenie, nu le stă chiar rău. Au o construcție de trup puternică, fața lor cu trăsuri romate e energică. Figuri mutilate arare-

orî veđi. Intre femei de multe-orî observî aparințe frumoșe. Dêrăplecșrea mare spre beția, cu tótă originea sa pretiusă romană, nu-l face pe Valah purtător de cultură. Nu le lipsece o evlavie aparentă. O „Descriere curioșă a Valahiei” din secul al XVII, care astăđi se află rar, și care ne-a ajuns în mâni povestese, că ei țineu fôrte strict postul și apoi miroșau rău a usturoiă, pe care îl mâncău. Tot aceeași „descriere” spune, că Valahii își onorau morții prin aceea, că le puneau mâncări lângă morment, carî mâncări apoi erau consumate, în numele celor morți și a sufletelor lor sermane, de cătră popl.

Ca la multe popóre affătore pe o tréptă inferiôră, astfel și la țărani valahî, femeia e puțin strimată. Bărbații e leneș, femeia trebe să se îngrijescă de casă și economie, și pentru-că contribuie mai mult la susținerea familiei, nu e permis să ședă cu el la masă. Deja în prima nôte după nuntă tină soț trebe să-i țină soției sale o vorbire, în care are de-a o instrua asupra dependenței depline a femeii dela bărbat. Aci ar afla femeile nôte invêteate un câmp de muncă mănos, asupra căruia am atrage atențiunea lor. Că și în timpul de mai înainte femeia nu era ohiar respectată, apare din istorisirea unei peșiri în amintita descriere curioșă: Dêcă un Valah se amorisează de o virgină, el îi răpesece tatălui fata, și numai după câte-va zile se hotărăsco nunta. Dêcă însă logodnica răpită cu timpul nu-i place, sêu nu-i convine logodnicului, el o trimite êrăși îndêrșit la tatăl sêu.

O poziție cu mult mai respectată ocupă femeia la Sêrbli.

Aci calumniatorul vorbește despre însușirile „eminente” sociale și familiare ale Sêrbilor, făcând la fine următoarele observări:

Dêcă adaugem le aceste însușiri bune încă și o ospitalitate estra-ordinară, atunci trebe să recunoscem, că în tot cazul Sêrbii sunt superiori Valahilor. Că e drept religioșitatea lor, ca și la Valahî, este mai mult esteriôră și îndreptată asupra observării formalităților. Cu Valahii au mai departe oomun și o ôre-care aplecare spre gustarea beuturilor tari alcoolice cu tôte că ei prin acesta nu devin, ca Valahii, leneși și indolenți.

Guvernul ca agitator.

„*Alkotmány*” aduce un cas fôrte caracteristic pentru de a vedea cum scie să lucreze guvernul pentru „cultivarea păcii între naționalități”. Se provôcă anume la comitatul Trenoin, unde spune, că guvernul a mobilizat întreg aparatul funcționarilor cu scop de a declara ca panslavist pe toți acei locuitori slovaci, carî nu se supun necondiționat principiilor „liberale” ale guvernului.

În comitatul Trenoin, țiece fôia unghereșă, fîă-care om, care nu e „liberal”, e declarat ca panslavist, chiar și în cazul, decă nu scie nici o iotă slovacă. A țî da o părere despre popor, este panslavism; a merge la biserică și a asculta o predică, este panslavism. Cei mai cinstiți cetățeni, advocați, proprietari, comercianți sunt epuși celor mai josnice bănueli, despre carî se scie, că nu-și plêcă genunchii înaintea lui Banffy. Preoții sunt taxați în public ca trădători de patriă etc.

Etă, cu astfel de arme luptă liberalismul în interesul păcii dintre naționalități! Această e patria liberalismului! esclamă fôia maghiară.

Gendarmul „vătêmat”.

Clușiu, 13 Octomvre n. 1896.

În vara anului 1894, după procesul Memorandului, pe comptabilul și învățătorul Nicolae Trimbițoiu din Grădiște, gendarmul Madaras János, fără nici o vină îl escortă la Deva, îi maltractă în casarma gendarmilor până ce în fine înaintea tribunalului constatându-se, că nu e „agitator” și „rêsvrățitor”, scăpă cu mare nêoaz, dér cum ajunse acasă, scriso de corespon-

dentă la „Tribuna” în Sibiu și descriese aceste lucruri tôte așa, pe cum s'au întêmplat.

Gendarmul însă îl pîrî pentru „calumniare” și „vătêmare de onóre” (!!), êr pertractarea înaintea juriului de presă s'a ținut astăđi sub presidenția baronului Szentkereszthy la 10 a. m.

N. Dordea, redactorul resp. al „Tribunei” însă, fiind citat, nu s'a prezentat la pertractare.

Apêrătorul d-lui Trimbițoiu, advocatul tînăr și zelos d-l Dr. S. Morariu, îndată la început a cerut dela tribunal să se constate prescripțiunea, tribunalul însă acestei cereri n'a dat loc.

Dr. S. Morariu cere a se amăna pertractarea din oficiu, deôrece doi martori ai acusatului ar fi încă a se cita. Esoeptiunilor ridicate din partea d-lui advocat tribunalul n'a dat loc, êr acusatul a însinuat nulitate.

După vorbirile procurorului și ale d-lui apêrător, juriul, după o consultare scurtă, a adus verdict afirmativ și cu 9 voturi contra trei a declarat de vinovat pe acusat în delictul „vătêmării de onóre” (nu însă și pentru calumniare).

Tribunalul și-a enunțat judecata la 1 ôră, în înțelesul căreia D-l N. Trimbițoiu e judecat la 60 fl. pedêpsă în bani și 31 fl. spese procesuale.

Aleco.

Môrtea generalului Trochu.

Diarele franceze aduc scrierea, că în 7 c. a răposat în Tours generalul Louis Jules Trochu, care la 1871 a fost comandant al Parisului Imormântarea decedatului general frances s'a făcut în tăcere și în modul cel mai simplu.

Trochu s'a născut în 12 Maiu 1815 la Palais, aprôpe de Belle-Isle-en-Mer, în departamentul Morbihan. La 1835 întră în școala militară specială din Paris, din care eși la 1838 ca locotenenț și fî trimis la școala de Stat-măjor. La 1841 își începu serviciul activ în Africa; fî numit adjutant al generalului Lamoricère, luă parte la campania contra Kabyliilor (1845/46) și trecu apoi ca adjutant al mareșalului Bugeaud, la care rămase până la môrtea a-cestuia.

Mareșalul Saint-Arnaud îl alese ca adjutant personal la isbucnirea rêsboiului oriental din 1854. În aceeași calitate a servit pe mareșalul Canrobert până ce fî avansat la rangul de general de brigadă. Trochu căpătă brigada întâiu din corpul I de armată, în fruntea căreia s'a descins, la 8 Septemvre 1855, la asaltul asupra fortăreței Malacow.

La isbucnirea rêsboiului italian din 1859, Trochu fî numit comandant al brigadei I din corpul III de armată. La 4 Maiu fî însăntat la gradul de general de divizie. După încheerea păcii el luoră în ministerul de rêsboi, până veniră acele fapte carî i-au făcut numele neuitat.

Înainte de isbucnirea rêsboiului din 1870, generalul Trochu comanda divizia XII teritorială din Toulouse. După primele înfrângerî, Napoleon îl numi (17 August) guvernator al Parisului. După capitularea Sedanului, Trochu luă, la 4 Septemvre, frânele guvernului apărării naționale și comanda superiôră peste tôte puterile militare menite să apere Parisul. El făcû mult dér nu putû scăpa capitala. La 20 Ianuarie 1871 el predete comanda în mâinile generalului Vinoy, dér rămase președinte al guvernului.

La 1873 Trochu s'a retras din armată și s'a domiciliat în departamentul sêu natal.

Teatra german. Mâne Joi se va da opereta „*Der Vogelhändler*” în 3 acte de Carol Zeller.

NECROLOG. Vasiliu Suciu, fost paroch gr. cat. în Aghireș, a răposat în casa pariuților săi din Cergăul mic la 12 Oct. n. în al 28-lea an al vieții și al 4-lea al căsătoriei. — Fîă-i țêrêna ușorâ!..

ULTIME SCIRI.

Bucuresci, 13 Octomvre. AA. LL. RR. Principele Leopold și Prințesa Ghisela de Bavaria vor sosi Joi la Sinaia și vor fi primite la gara Predeal de MM. LL. Regele și Regina României.

Odessa, 13 Octomvre. Vaporul rusesc „*Senavni*” a primit ordinul să plece, însoțit de câți-va torpilori, spre marea mediterană, unde va avê să se alătore la escadra rusescă.

DIVERSE.

Fracul Țarului. Din Petersburg se scriu următoarele despre fracul, care l'a purtat Țarul cu ocaziunea vizitei sale în Paris. Țarul Nicolae II este mare contrar al costumului oivil și el a fost vesel când a putut scăpa de costumul sêu de marinar, pe când era copil, și a putut îmbrăoa uniforma militară. Țarul are o garderobă fôrte bogată, așa că pentru fîă-care regiment rusesc are cel puțin un costum de colonel, êr când a fost să plece la Paris — nu avea frac. În program stătea, că Țarul la serbările din Paris să apară în frac, decî fî silit să-și procure unul. Un adjutant împărți croitorului de curte porunca împêratului. — „Cred, că d-ta scii pregăti un frac, după moda cea mai nouă de Paris?” — „Se înțelege, că sciu, dér pentru ce vă trebe...?” — „Majestății Sale îi trebe.” — „Hm! modă de Paris, fasonul cel mai nou, împêratului îi trebe... sigur... bine bine.” Croitorul de curte călători la Paris pentru de a studia fasonul cel mai nou al fracurilor. Fracul a fost trimis Țarului la timpul statorit și tot odată și cât costă. După socotela făcută de croitor, fracul se țiece că costă: 2 metri stofă à 25 ruble = 50 ruble; căptușală de mătase = 35 ruble; nasturi, ață și mêtasă pentru găurile nasturilor etc. = 15 ruble; fasonul = 100 ruble; călătoria la Paris = 400 ruble; trei zile întreținere în Paris = 100 ruble. Total = 700 ruble.

Logodnă pe bină. Astfel de lucruri, se înțelege numai în America se întêmplă. Un dijar din New-York scrie, că o societate de actorî ambulănți dând mai multe reprezentații teatrale, într'oa seră doi membri din societate își ținură pe bină logodna. La acest act interesant a fost de față un public imens. În decursul logodnei, care s'a fêcut pe bină în tótă regula, musica a cântat o piesă americană, apoi amêsurat datinei de acolo, s'au împărțit colacii de nuntă. Publicul aplauda însuflețit și în onôrea nōuei părechî, se dete un prând festiv, care a ținut tótă nôtea până cătră dimineță, când s'a finit cu o bătăiă strajnică, la care întrega societate și întreg publicul au luat parte activă.

Literatură.

În Tipo-litografia N. D. Miloșescu din Têrgu-Jiu a apărut: „*Mănăstirea Tismana*”, de Alexandru Ștefulescu, cu un mare număr de clișeuri și ilustrațiuni istorice esceleat esecutate. Valôrea acestui op, elegant esecutat, reiese din însuși titlul cărții. Autorul înfățișează după documente și inscripțiuni mănăstirea Tismana neprețuitul monument istoric din județul Gorj, cea mai vechiă între mănăstirile existente ađi în România, întemeiată cu 520 ani înainte de Radu-Negru-Basarabă. Scurt dis: opul d-lui Ștefulescu presentă cel mai mare interes stăt din punct de vedere istoric, cât și artistic. Un esemplar costă 4 lei.

Domnii abonentî, carî încă nu și-au reînôit abonamentul, să binevoiescă a-l reînôit neamănât, ca să nu li-se înterupă regulata espedare a dijarului.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Octomvre 1896.

Renta ung. de aur 4%	121.60
Renta de corone ung. 4%	99.15
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	122.75
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonuri rurale ungare 4%	96.35
Bonuri rurale croate-slavone.	97.30
Imprum. ung. cu premii.	155.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	137.50
Renta de hartie austr.	101.15
Renta de argint austr.	101.35
Renta de aur austr.	122.45
Losuri din 1860.	144.25
Acții de ale Băncii austro-ungară.	932.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	397.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	363.50
Napoleonori.	9.54
Mărci imperiale germane.	58.85
London vista.	119.90
Paris vista.	47.62 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.20
Note italiene.	44.45

Cursul pietei Brașov.

Din 14 Octomvre 1896.

Banenote rom. Cump.	9.48	Vënd.	9.51
Argint român. Cump.	9.45	Vënd.	9.48
Napoleon-d'ori Cump.	9.50	Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.60	Vënd.	5.65
Rubie rusești Cump.	126.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	—	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	—	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

PUBLICAȚIUNE

pentru Garnisona militară din Brașov sunt a se lifiera Victualii de menage pe durata unui an, cu începerea dela 1-a Ianuarie până la 31 Decembre 1897, și anume:

Grupa Nr. 1:

- 1) Carne de bou, porc, vițel și oșo;
- 2) Untură, slănină;
- 3) Făină Nr. 3 și Nr. 7 (tipari de Budapesta);

Grupa Nr. 2:

- 4) Zarzavatură, verdețuri, de-resuri etc.;
- 5) Jimble (frânzele) și sfărîmătură de jimbale;

6) Oțet; și

7) Zahăr.

Pentru articoli însemnați în Grupa Nr. 1 și Nr. 2, precum și cei de sub punct 6, 7 se dă lifierația și separat.

Oferte, provădate cu vadiu de 50 fl. v. a. și cu mostre sigilate despre toate articolele sunt a se trimite până în 10 Novembre 1896, la presidiu (Strada Caterinei Nr. 16).

Informații despre condiții se pot lua dela Administrator, (Spitalul trupelor, Odaia Nr. 13).

Pertractarea ofertelor va avea loc în 15 Novembre a. c., după care se vor avisa oferenții.

Brașov, în 7 Oct. 1896.

Administrația.**Institutul Vautier**

Primește eleve pentru a fi instruate în dans.

Cursul se începe cu 20 Octomvre. Strada Castelului Nr. 8.

1086.2—3.

Avis!

Prea On. Dómne!

Am onore a aduce la cunoștința On. Dómne, că **am eșit dela firma Ignatz Weinberger & Sohn**, m'am socotit în regulă și d'astăđi înainte nu stau în nici o relație cu numita firmă.

Mulțumind pentru încrederea de până acum, mă rog ca și pe viitor a mi-o acorda la noua întreprindere, care la timp voi face-o cunoscută.

Cu totă stima:

1090,1—1.

Samuel Löbl.

Antreprize de pompe funebre**E. Tutsek.**

Brașov, Strada Porții Nr. 12.

(Lipit de depoul de ghete al D-nului I. Săbădeanu.)

Recomandă Onor. public la casuri de mörte, aședământul său de inormentare bogat asortat în cari toate obiectele, atât sortele mai de rënd, cât și cele mai fine, se pot căpăta **cu prețuri ieftine.**

Comisiune și **depou de sicriuri de metal** ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor **sicriurilor de lemn, de metal și imitațiuni de metal și de lemn de stejaru.**

Depou de **cununi** pentru monumente și **plântici** cu prețurile cele mai moderate.

Representanță de monumente de **marmură**, care **funebre proprii cu 2 și cu 4 cai**, precum și un **car funebru** vëndet, pentru **copii**, precum și cioclii.

Comande întregi se escută **prompt și ieftin**, i au asupra-mi și **transporturi de morți în străinătate.**

În fine recomand și biroul meu mijlocitor procedând cu cunoscuta-mi soliditate.

La casuri de mörte a se adresa la

E. Tutsek.

13—*

Avis!

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se pot face și reino ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-carei luni.

Domnii abonați să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Tipografia A. Muresianu, Brașov.

Depou de făină.

Am onórea a aduce la cunoștința on. public, că

Magazia cu făină,

ce am avut de mai mulți ani în Tîrgul grăului, se află acum în str. Michail Weiss nr. 27.

Cu deosebită stimă:

Elias Mayer
din Codlea.**O specialitate naturală neprețuibilă**

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „MATILDA“ de Bodok,

care după experiențele făcute sau dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută, mai ales: **la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratóre etc.**

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretensiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

DEPOSIT PROPRIU în Brașov: strada Căldărarilor Nr. 68, în Sibiu, Sighișora și în Alba-Julia: la D-l. B. Misselbacher sen., în Cluj: la Segesváry și társai, în Deva: la Balog Gyula, în Orestie: la Németh János.

Cu totă stima:

Administrațiunea isvorului
„M A T I L D A.“

1025,26—100

JOSEF G. YÖRGY,
(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).**Marea Descoperire a Veacului**

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) în contra **Neputinței**. Vindecarea anemicilor, a Sleitilor, etc.
INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI

Administrația **ELIXIRULUI GODINEAU** la PARIS, 7, r. Saint-Lazare.

BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găsește **ELIXIRUL GODINEAU** și la BUCUREȘTI, la Ilie ZAMPIRESCU, droghist;

la JAȘI, la D.D. Frați KONTA, farmaciști.

la Galați: STALSKI, farmacist; la Ploiești: la D-nii J. & T. CHRISTESCU, drogoiști; la Roman: la D-nul D. J. WERNER, farmacist; la Tulcea, farmacia la „MINERVA.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.**Sosirea trenurilor în Brașov:**

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 ore 07 m. dimineța.
Trenul de persoane: 8 ore dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute séra.

2. Dela București la Brașov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după améđi.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 ore 19 minute séra.

3. Dela Zărnești la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 44 min. dimineța.
Trenul mixt: 1 ora 29 min. după am.
Trenul mixt: — ore — min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dim.
Trenul de persoane: 1 ora 46 m. d am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane — ore — m. dim.

Plecarea trenurilor din Brașov.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 ore 26 min. séra.

2. Dela Brașov la București:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dim.
Tr. accelerat: 5 ore 14 m. dim.
Trenul mixt: 11 ore înainte de améđi.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zărnești. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimineța.
" " 4 " 55 m. după am.
Trenul mixt: — ore — min. dim.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persoane: 3 ore 1 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dim.
Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dim.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persoane 0 ore — min. séra.

*) Acest tren circulă numai Joia Dumineca și la sêrbători.